

چیرۆن بو مندالان

گرینگۆرین قەلام

وە گێڕانی :

بەدوان ئەگەد جەبیب

خانمیکی بچکۆله

هه‌بوو نه‌بوو كچيكي بچكۆله هه‌بوو. كه‌له‌شييريكي جوان و
دلگري هه‌بوو. كه‌له‌شييره‌كه هه‌موو رۆژي له‌گه‌ل گه‌ردوگۆلي
به‌يانيان له‌خه‌و را‌ده‌بوو. گۆرانيي ده‌گوت:

«كوو- ككوو- كوو- كووو، به‌يانيت باش خانمه‌كه‌ي خۆم!»

پاشان كه‌له‌شييره‌كه راي ده‌كرده لاي كچه بچكۆله‌كه و به
ده‌ندووك له‌تكه ناني لي ده‌رفاند. په‌روبايي كه‌له‌شييره‌كه له ره‌نگي
په‌لكه‌زييرينه ده‌چوون. هه‌ر ده‌تگوت به‌رۆن چه‌ور كـراون وا
ده‌تريسكانه‌وه. پۆپيته سووره‌كه‌ي له‌به‌ر تيشكي هه‌تاو
ده‌بريسكايه‌وه. به‌راستي كه‌له‌شييريكي جوان و به‌ديمه‌ن بوو.

رۆژيكيان كچه بچكۆلهكه، كورپه دراوسيهكي بينى مريشكيكى
جوانى پى بوو. هەر زوو حەزى چوو مريشكهكه، گوتى:

«تۆ مريشكى خۆتم بدى، منيش كهلهشيري خۆمت دەدمى!»
كهلهشير گويى لهم وشانه بوو، پۆپيتهى بهردايهوه و سهري لار
كردهوه. (نا، نهخير هيچى له دهست نهدههات. خانم دهگوريهوه).
كورپه دراوسى گوتى باشه و كهلهشيرهكهى لهجياتى مريشكهكه
برد.

هەر زوو كچه بچكۆلهكه و مريشكهكه بوونه ههئال. مريشك ئه
پهروهله جوان و دلگره، ههموو رۆژى هيلكهيهكى سپى وهك بهفرى
دهدايى.

«كورك، كورك، خانمهكه، فهرموو ئهه هيلكهيه بخۆ!»
كچه بچكۆلهكه هيلكهكهى دهخوارد. پاشان مريشكهكهى له
ئامپز دهگرت و دهستى به پهري و تووكى دادههينا. دان و ئاوى
دهدايى.



رۆژیکیان کچه دراوسییه که هاته ئه و ناوه. مراوییه کی پی بوو. کچه بچکۆله که ههزی چووو مراوییه که و، به کچه دراوسییه که ی گوت:

«مراوییه که تم بدی، مریشکه که مت دده می!»

مریشکه که گوپی له مه بوو. له خه مانه په روباالی شوږ بوونه وه. زوری پی ناخوش بوو. به لام هیچیشی له دست نه دههات. خاوه نه که ی دهیگۆریه وه.

هه زوو کچه بچکۆله که و مراوی بوونه دوست. به یه که وه له روبااره که مه له یان ده کرد.

«کویک، کویک، خانمه که ی خۆم! دوور مه رۆ، روبااره که قووله، ئاو ده تبا!»

ئیدی پاشان خانمی بچکۆله که له روبااره دههاته دهره وه و له سه ر لیواری ئاوه که پشوو ی ددها. مراویش دههات له تهنیشتی هه لده نیشتی.



رۆژيكيان كۆرە دراوسىيەك ھاتە لاي روبرەكە، جەھوى تووتكە
سەگىكى بە دەستەوۈ بوو. كچەكە سەرنجى گوجىلەكەى دا و
گوتى:

«ئۆى لەم تووتكە جوانە! دەبا بۆ من بى! منىش ئەم مراوييەى
خۆمت دەدەمى!»

مراوى بەم وشانە دلتەنگ بوو. پشوى سوار بوو و بە بالەكوتە
كەوت، بەلام ھىچىشى لە دەست نەدەھات. كۆرەكە پرى دايى و لە
بن ھەنگلى خۆى ناو بردى.

خانمى بچكۆلە دەستىكى بەپشتى تووتكە سەگەكە داھىنا و
گوتى:

«كەلەشپىرىكم ھەبوو، بە مرىشكىكم گۆرىيەوۈ. پاشان
مرىشكەكەم بە مراوييەك گۆرىيەوۈ. مراوييەكەشم بە تۆ گۆرىيەوۈ.»



تووتکه سهگ ئەمەى بیست و له ترسانه دلى داچلهكى. خووى له
ژیر میزهکه شاردهوه. شهو خانمی بچکۆله نووستبوو. تووتکهکه
بهچر نووک دههگای کردهوه و ههلات. گوتهى: «نامهوى دووستى
خانمیک بم نرخى دوستایهتى نهزانیت.»
بو بهیانی کاتى خانمی بچکۆله بهئاگا هات. سهیری کرد تووتکه
سهگهکهى ههلاتوو. خووى بهتاک و تهنیایی بینی!



ئەو شتەي عەلەشيش نايزانى

هەبوو نەبوو عەلەشيشيک هەبوو. هەميشە بيري دەکردهو. بهلام تەنيا و تەنيا بيري له خۆي دەکردهو. هەر لهو رۆژەي سەري له هيلکه ترووکا، بيري کردهو، گوتی: «گەلق، من گەليک ورديله. دەبي زوو گەوره بيم!» ئيدي گەوره بوو، هەر گەوره بوو تا هيندهي توتکه بهرازيکی لي هات. ئەوجا گوتی:

«هاها، ئيسته باشم.»

بهرچياله سوورەي ژير دەنووکي بهردايهوه. تا بلایي عەلەشيشيکی گەوره بوو. چوو له لای گۆمه ئاويک و له وينهي خۆي رواني. کلکي فش کردهو و خۆي پف دا، گوتی: «ليم دا، ئيستا تەواوم!»

«زۆر بهخۆي دەنازي. هەموو کەسيکی لهکن گيژ و ويژ بوو. دهگوت: «بهخوا نهزانن، هەر خۆم نهبي که ژير و وريام.» کچيکی بچکۆله که ناوي (ئاوا) بوو هاته ناو باخهکه. عەلەشيش خۆي لي گيف کردهو، هيندهي نهماوو زيلهي (ئاوا) برژيني. له دلي خویشيدا دهگوت:

«چما ئەوه منم! بهراستی ئازا و بههيزم!»



پشویی هاوین هات. کابانی مال ویستی بیگری و سه‌ری ببری،
به‌لام عه‌له‌شیش بازیکی دا و به‌سه‌ر په‌رژینه‌که‌دا ئاودیو بوو.
خوی کوتایه ناو دارستانه‌که‌وه. رای ده‌کرد و له دلی خوشیدا
ده‌گوت: «خه‌یالت خاوه، پیت وایه ده‌مگری؟ ناترسم، من له تو
فیلبازترم.»



به لّام خو له رپوی فیلبازتر نه بوو. له دارستانه که دا شه و دا هات و رپوی به ماته ماته لپی هاته پیش. خوئی بو ه لدا و به که له مباریک گرتی.

رپوی گوشتی عله شیشی دماشته وه و به تیز و گالته شه وه دهیگوت: «های له خوّت گهوج و نه فامی، به درپزایی ژیانت بیرت له گهرهیی و جوانی و نازایی خوّت ده کرده وه. به لّام نه و شتهی هه رگیز بیرت لی نه ده کرده وه نه وه بوو که گوشتیکی چهند به له زهت و خوشت ههیه.»



شیلَم

باپیره شیلَمیکی رواند . شیلَمه که گهوره بوو، گهوره بوو، تا وای
لی هات زور گهوره بوو. باپیره ویستی شیلَمه که هه لکه نی. هه
رای کیشا و رای کیشا به لام نه یوانی هه لی که نی.
بانگی داپیره ی کرد تا بیت و یاریده ی بدات.
داپیره باپیره ی راکیشا و، باپیره شیلَمه که ی راکیشا، هه
رایان کیشا و رایان کیشا، به لام نه یوانی شیلَمه که هه لکه نن.
بانگی کچه زاکه یان کرد... کچه ز داپیره ی راکیشا و، داپیره
باپیره ی راکیشا و، باپیره شیلَمه که ی راکیشا به لام هیشتا
نه یوانی شیلَمه که هه لکه نن.



بانگی تووته‌له سه‌گه‌که‌یان کرد، تووته‌له سه‌گه‌که‌چه‌زای
راکیشا و کچه‌زا داپیره‌ی راکیشا و داپیره‌ی راکیشا و،
باپیره‌ش شیلمه‌که‌ی راکیشا، هر رایان کیشا و رایان کیشا،
به‌لام نه‌یانتوانی شیلمه‌که‌ه‌لکه‌نن.

چوون بانگی مشکه‌که‌یان کرد. مشک تووته‌له سه‌گی راکیشا و،
تووته‌له سه‌گ کچه‌زای راکیشا و، کچه‌زا داپیره‌ی راکیشا و،
داپیره‌ش باپیره‌ی راکیشا، هر رایان کیشا و رایان کیشا، ئیدی
شیلمه‌که‌ه‌لکه‌نا: بوچی؟ چونکه مشک ته‌مبه‌ل نه‌بوو به‌یانیان
وهرزشی ده‌کرد و زور به‌هیز بوو.



چۆلەكەى لەخۆبایى

هەبوو نەبوو چۆلەكەىەكى خۆش خوینى، پەروپال رەنگىنى، پۆپیتە زىرین هەبوو. دەنگى زۆر ناسك و هەست بزوین بوو. بەھاران لەناو گولالە و چیمەنى مێرگ و مێرگۆلان تى دەچریكاند. هەموو شتیكى دەھینایە جۆش. هەر كەسێك گویى لە دەنگى بوايە، بەموچرکە و تەزوى شادمانى دەبزوا و دەھاتە سەما. دەیانگوت: ئای چتۆ چریكەى ناسك و دلگى هەيە! ئای چەند بەجۆش دەخوینى!

جارێكىان چۆلەكەكە لەناو گولیلكان تى هەلكردبوو. بەئاوازیكى نەرم و نیان دەیچریكاند. گویى لى بوو یەكێك گوتى:

چۆلەكەى پەروپۆ رەنگین
وینەت نییە لەسەر زەوین
جریوہ و چریكەت هەست بزوینە
خەم لابەرە و شادى هینە

نەیزانى كى بوو ئەمەى گوت. چونكە هەموو جارێ كاتى خویندن چاوى دادەخست. چۆلەكەكە بەم پیداهەلگوتنە فریوى خوارد و لە خۆى بايى بوو. بریاری دا ئیتر نە بخوینى و نەسترانى بەجۆش و خرۆش بلى. هەر زوو هەستیان كرد، چۆلەكەى خۆش خوین لە جریوہ كەوتووہ. ناو بەناو زىرە زىرێكى لى هەلەدەستى و هەموو كەس كەرى و كاس دەكا. پاسارییەك لى نزیك بووہوہ و گوتى: «برا تۆ نازانى زىرە زىر بکەیت، وەرە لای براى خۆت فیری ئەم ھونەرەت بکات.» توومەز چۆلەكەى لەخۆبایى زمانى خۆى لەبیر چووہوہوہ و نەشى دەتوانى ئاوازی بیگانە فیر ببى.



گرینگترین قه‌له‌م

جاریکیان حهوت قه‌له‌م له پاکه‌تیکدا بوو به مشت و مریان.
قه‌له‌می سه‌وز گوتی: «من له هه‌مووتان گرینگترم! چونکه ده‌توانم وینه‌ی
دارستانیک بره‌نگینم هه‌موو شوینیک بگریته‌وه.»
قه‌له‌می قاوه‌یی گوتی: «تا ئیستا نه‌م بینوه دارستان له زناری چیدا
بروئ. زناری چیا تاشه به‌ردیکی گه‌وره‌یه و هیچ شتیکی تیدا ناروئ. من
ده‌توانم وینه‌ی زناریک بکیشم.»
قه‌له‌می زهره‌ گوتی: «زناره‌که‌ی تو له ئه‌نجامدا ده‌بیته ورده به‌رد. ئیتر
بو وینه‌ی که‌ناریک نه‌کیشین؟»
قه‌له‌می شین گوتی: «که‌نار به‌بی‌ ده‌ریا وه‌ک بیابانه. ته‌نیا منم که‌ بتوانم
وینه‌ی ده‌ریا و ئاسمانیکی بی‌ گه‌رد بکیشم.»
قه‌له‌می سوور هاواری کرد: «منیش ده‌توانم وینه‌ی هه‌تاو بکیشم. پیم
نالین ئیوه له‌و که‌ناره‌دا چیتان پی‌ ده‌کری ئه‌گه‌ر دنیا تاریک و لیل بیت؟»
قه‌له‌می ره‌ش نه‌راندی: «ره‌نگی من گرینگترین ره‌نگه. کاتی هه‌موو
شتیک داده‌پوشم ده‌یکه‌م به‌ شه‌وی تاریک و نووته‌ک.»
قه‌له‌می سپی هاواریکانی هیمن کرده‌وه و گوتی: «هیچ مه‌ترسن، کاتی
من وینه‌ی مانگ ده‌کیشم، هه‌موو شتیک رووناک ده‌که‌مه‌وه.»
ئیتر ئه‌وکاته (بیزا)ی بچکوله‌ پاکه‌ته‌که‌ی کرده‌وه، مشت و مپه‌که‌ی
وه‌ستاند و گوتی:
«من ده‌توانم وینه‌ی هه‌موو شتیک بکیشم، چونکه من هونه‌رمه‌ندم، له
هه‌مووتان گرینگترم.»



گورگه بۆر

به هار بوو، به هار يكي به كه يف و سه فا . ميگه له مه ريك له بناري كه ژيكي رهنگين و به گيا و گوډ ده له وه ران . ميگه له كه كو مه له شوان يكي گو پال به ده ستي هه بوو . شوانه كان زور شادان و خه ندان يان راده بوارد . شهو و رۆژ بلو پريان ده ژهند و شاي ييان له گه ل ده كرد .

له ناکاو دي له گورگي كان لي پيدا بوو، چارپس و وه رسي كردن . هه موو شه وي شالوي بو ده ينان و كا و ر يكي گو شتني لي ده ر فاندن . چهندي خو يان بوي له پاريز دهنه ، گورگه بوريان پي نه ده گيرا . شهو تا به يان پاسه وان ييان له ميگه ل ده گرت و نه ده نو وستن .

شه وي كان ، مانگ هات بووه نا وه ندي ئاسماني ، خه رمانه ي دابوو . شوان يک بلو پري له بهر پشتين ده ره ينا و تبي هه لکرد . ئه واني تريش له ناو ئه و چيمه ن و گو لزاره ، له و ده م چه م و رووباره ، به شايي و سه ما كه وتن .

له پر كاكي بلو پير ژهن ، لووره ي گورگي هاته بهر گو ي . ئاوري دايه وه ، چ ببيني ! توومه ز گورگه بۆر هاتووه ته ئه و نيزيكانه و به هه واي بلو پيره كه به سه ما كه وتوو و ته و او ئاگاي له خو ي برا وه . به



ھیوای ئه وهیه تیر کهیف و سهما بکا و پاشان نیچیری خوئی
برفینئی و هه لئی. به لام شوانه کان دهستوبرد شایییان بهردا و
که رکیکیان هه لدایه سه ر پشتی گورگه بۆر و له جیوه گرتیان.
ئه و شهوه تا به یانی به گورگه بۆریان رابوارد. به گوپالان وهری
گه رانی، هیندهیان کوتا، کوئی کۆن و نوییان پی هه لرشت. بۆ
به یانیش رهوانه ی باخچه ی ئاژه لانیان کرد. (با له وی تیر و پر
شایی بکا به لام چیترا کاور نه دزی.)



شیر

«دایه، دپو له کوئی دهژی؟»

«له چیرۆکی ئەفسانەییدا.»

«کەواتە دەبێ چیرۆکی ئەفسانەیی ش گەورە بێت، وا نییە؟»

«بێ گومان وایە. گۆرپنەتەلە لە چیرۆکی کورتدا دهژی و دیویش لە

چیرۆکی درێژدا.»

«باشە ئەمڕۆ چیرۆکی چۆنم بۆ دەلێی: کورت یان درێژ؟»

«چیرۆکی درێژ، گیانەکەم!»

«بژی دایه!»

(نوا) کورسییەکی هێنا. دایکی لەسەری دانیشت، کتیبیکی کردەوه و

دەستی بە خویندەنەوه کرد:

«هەبوو نەبوو، ئەوکاتە هیشتا گیانەوهران زمانی ئاخاوتنیان هەبوو.

شیرێکی درندە گەورە بە شای دارستان هەلبژێردرا. هەر گیانەوهرێک

بچووکتەرین هەلە بکردایە شیر رامالی دەدا و دەینەرانده سەری، گرینگ

نەبوو گیانەوهرەکە گەورە بوایە یان بچووک.

ئیتەر رۆژێکیان شیر فەرمانی بە گەلی دارستان دا هەموو رۆژی

بچووکانی خوێانی بۆ بێنن، بچوووە کەرویشکیک بۆ تاشتی بەیانی،

بچوووە وەرچیک بۆ فراوین، کار مامزیکیش بۆ شیوی ئیوارە.»

چیرۆکەکە زۆر درێژ بوو بەلام (نوا) حەزی لێ نەدەکرد، بۆیە گوتی:

«دایه گیان، کێ ئەو شیرە بەدکارە کەردبوو بە شای گیانەوهران؟»



«گیانه وهره کان خوځان!» دایکی ویستی له خوځندنه وهکته بهرده وام بیت.
 به لّام جاریکی تریش (نوا) خوځندنه وهکته پئی بری. گوتی:
 «دایه گیان، به لّام بوچی شیریان هه لّباردبوو؟»
 دایکی گوتی:
 «چونکه له هه موویان به هیتر بوو.»
 نوا گوتی:
 «نه یانده توانی یه کیکی تر هه لّبیرن؟»
 دایکی گوتی:
 «ده یانته توانی، به لّام گه لی دارستانه که زور لهو به هیتره دهرسان، بوچه
 نه ده ویران له به رامبه ری بووهستن.»
 نوا گوتی:
 «ئه گهر من بوایه م له جیاتی ئه وان نه ده ترسام، دهستم ده دایه تفهنگیک و
 ده مکوشت.»
 دایکی گوتی:
 «به لّام تو گیانه وهر نیت، گیانه که م، تو مروقتیت...»
 نوا گوتی:
 «به لّی دایه، من مروقتم له بهر ئه وه مانگایه کم هه لّده بزارد...»
 دایکی سه ری سورما و کتیبه که ی داخست، گوتی: «ئه مه چییه! بوچی
 مانگات هه لّده بزارد؟»
 نوا گوتی:
 «چونکه مانگا گوشت ناخوات.»

